

Ideologije predstavljaju skup određenih ideja i ideala, gledišta i shvatanja, normi i vrijednosti, u kojima su izraženi položaj, htijenja, interesi i ciljevi društvenih grupa. One artikulišu određene, manje ili više, racionalizovane interese i predstavljaju značajnu komponentu oblikovanja identiteta pojedinaca i grupe, njihove svijesti, mišljenja i shvatanja, emocionalnih stanja i predstava. Ideologije su povezane sa interesima klasa, slojeva i grupa, insistirajući na njihovom ostvarenju. U tom pogledu ideologije teže da u sebe uključe i ekonomske, političke i socijalne težnje te, kao bitnu karakteristiku ideologije, upravo treba pomenuti njenu ekonomsku, političku, kulturnu i socijalnu orijentaciju.

Ideje i ideologije su se veoma često koristile kao sredstvo obmanjivanja, manipulisanja pa i ubijanja „neprijatelja“ kao „zla“. Jer, „da bi činio zlo, čovek mora pre toga da zlo vidi kao dobro, ili kao logičan i od svih prihvaćen čin. Takva je, na sreću, čovekova priroda da on uvek nastoji da svoje činove *opravda*. Opravdanja su za Magbeta bila slaba, te on postaje žrtva savjesti... Maštovitost i unutrašnja snaga Šekspirovih zločinaca se zaustavljaju na desetak leševa. Jer, oni nisu imali *ideologiju*. Ideologija! Ona je ta koja pruža opravdanje za zločinstvo i istrajnost neophodnu zločincima. Upravo ova socijalna teorija pomaže zločincu da svoje činove obeli u svojim očima i ušima drugih, da bi slušao ne pokude i prokletstvo već pohvale i poštu. Tako, inkvizitori su se oslanjali na hrišćanstvo, osvajači na veličanje domovine, kolonizatori na civilizaciju, nacisti na rasu, jakobinci (od juče i danas) na